

II. Staaende Voldgiftsret.

Udvalgets Tid har hovedsagelig været anvendt til Forhandling om en staaende Voldgiftsret som den ovenomtalte, hvis Opgave det skulde være at holde de faglige Voldgiftsregler i Hævd og i dette Øjemed skulde beklædes med Myndighed til at paalægge pekuniære Følger af Brud paa Overenskomster.

Ihvorvel alle er enige i, at det vilde være et betydeligt Fremskridt for dem selv og for Samfundet, om man i Retsstridigheder kunde »convertere« Arbejdsstandsningerne til Processer, er Partiernes Interesser i en saadan Reform dog noget forskelligartede.

Arb.partiet har for Tiden i de ordinære Domstole kun meget ringe Beskyttelse mod Arg.es Brud paa Overenskomster. Retsplejen er for det første for langsom. Organisationer kan ikke i halve eller hele Aar lade deres Medlemmer gaa og arbejde for Underbetaling, afventende Udfaldet af en Proces. Og dernæst vilde det for mange Overenskomstbruds Vedkommende være ørkesløst at indbringe dem for Domstolene, fordi de ikke hos Domstolene vilde kunne medføre økonomiske Følger. Naar f. Eks. Arg.ne med deres Arb.es Billigelse holder længere Arbejdstid, end Overenskomsten tillader, vilde Arb.organisationen næppe faa Arg.ne idømt nogen Erstatning. Derfor er Arb.partiet for Tiden saa godt som udelukkende henvist til at fremtvinge Overenskomsternes Overholdelse ved Strejke eller Trusel om Strejke, og i Erkendelsen af de store Mangler ved dette Middel som *Retsmiddel* mener Arb.partiet, at en Domstol 1) med hurtig Rettergang, 2) med fag-

kyndige Dommere og 3) med Myndighed til at give Overenskomstbrud en passende pekuniær Følge vil være af Interesse for dem og overflødig gøre Arbejdsstandsninger og derved efterhaanden fortrænge i Bevidstheden Forestillingen om Strejken som det Middel, man naturligst og først griber til.

For *Arg.partiet* vilde en saadan Domstol naturligvis indirekte være en Vinding, hvis den medførte, at Strejkerne som Retsmiddel vilde gaa af Brug; thi ofte kan store Arbejdsstandsninger tage deres Udspring fra en Strejke paa Grund af en virkelig eller forment Forurettelse. Men direkte er Arg.partiets Interesse i en saadan Domstol ikke saa stor som Arb.partiets. Arg.ne har ikke den Interesse som Arb.ne i hurtig Rettergang, og da Arb.es Brud paa Overenskomster som Regel medfører pekuniær Skade, vil Arg.en ved de ordinære Domstole allerede nu kunne faa sig den ham tilkommende Erstatning tilkendt; og han har altsaa heller ikke den Interesse, som Arb.en har, i at give en Domstol ny Myndighed til at paalægge Overenskomstbrud pekuniære Følger. Arg.nes Interesse i Sagen ligger mere paa et andet Punkt.

Naar Arg.ne i Stedet for at anvende Lockout til Fremtvingelse af Overenskomster skal lade sig nøje med at indtale den pekuniære Følge, som en Domstol vil tillægge Overenskomstbrudet, mener man, at man i hvert Fald maa have Sikkerhed for, at den eventuelt idømte pekuniære Ydelse ogsaa virkelig bliver erlagt.

Medens dette Spørgsmaal — Opfyldelsen af de afsagte Kendelser — sjældent volder Vanskeligheder, naar den dømte er